

# РЕШЕНИЕ

№ 690

гр. София, 07.02.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-20 СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Д.а Г. Шанова

при участието на секретаря Екатерина К. Т.а  
като разгледа докладваното от Д.а Г. Шанова Гражданско дело №  
20231100108513 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Предмет на производството е предявен от З. И. С. против „ЗД Б.И.“ АД гр. София осъдителен иск с правно основание чл. 432 ал. 1 КЗ, за заплащане на сумата от 26000 лв., представляваща застрахователно обезщетение за неимуществени вреди вследствие травматични увреждания, настъпили при ПТП на 23.10.2022 г. в гр. София ул. „Резбарска“ на територията на бензиностанция „Еко“, с твърдение за виновното му причиняване от Д. Е. М. при управление на л.а. „Рено Меган“ с рег. № \*\*\*\*.

Твърденията са за настъпило на 23.10.2022 г. в гр. София ул. „Резбарска“ ПТП, при което Д. Е. М. като водач на л.а. „Рено Меган“, с рег. № \*\*\*\*, при влизане в района на бензиностанция „Еко“ не пропуснал ищцата, която пресичала отдясно наляво, с което причинил ПТП.

Вследствие произшествието ищцата получила следните травматични увреждания: разкъсно-контузна рана вляво фронтотемпорално; мозъчно сътресение; масивен хематом на ляво бедро; охлузване на лява подбедрица. След произшествието ищцата била приета в ЦСМП при УМБАЛ "Царица Йоанна ИСУЛ", където била извършена хирургична обработка на раната и назначена медикаментозна терапия. Ищцата била изписана на 26.10.2022 г.

В исковата молба се твърди, че месеци след произшествието ищцата била в тежко физическо състояние, свързано със силни болки и страдания в областта на главата и ляв долен крайник, което налагало приемане на силни медикаменти. Пълномощникът на ищцата твърди, че травматичните увреждания довели до трайно затруднения на движенията за период, по-голям от 30 дни. При ищцата се наблюдавал ограничен брой на движенията, което водело до бърза уморяемост и непълноценност и към настоящия момент не се наблюдавало пълноценно възстановяване на увредените места. Претърпените болки и страдания довели до срыв в самочувствието и психически

шок. Ищцата трудно преодолявала стреса от ПТП, изпитвала страх да излиза навън, получила нарушения на съня.

Поддържа, че отговорността на водача на увреждащия автомобил била застрахована по договор за задължителна застраховка ГО в ответното дружество, поради което на 04.11.2022г. отправила искане до застрахователя за определяне и изплащане на обезщетение за причинените от събитието вреди, но такова не е било заплатено и до настоящия момент. Предвид изложеното, предявява иск за осъждане на ответника да заплати сумата от 26000 лв. – обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на уведомяване на „ЗД Б.И.“ АД за произшествието до окончателното плащане. Претендира разноски по делото за адвокатско възнаграждение, дължимо при условията на чл.38 ЗА.

Ответникът „ЗД Б.И.“ АД в писмения отговор оспорва застрахования при него водач да е осъществил виновно фактическия състав на чл. 45 ЗЗД, ищцата да претърпял неимуществени и имуществени вреди, както и иска за неимуществени вреди по размер с доводи претендиращия размер на обезщетението да е прекомерен. Евентуално релевира възражение за съпричиняване с твърдението ищцата да е нарушила чл.113, ал. 1, т.1 ЗДВП-преди да навлезе на платното за движение не се съобразила с приближаващото превозно средство и по този начин допринесла за настъпване на вредите. Претендира разноски.

***Съдът, като взе предвид становищата на страните и прецени доказателствата, намира следното:***

Разпоредбата на чл.432, ал.1 КЗ регламентира прякото право на увредения, спрямо когото застрахованият е отговорен, да иска обезщетение от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ за причинените вреди. Процесуална предпоставка за надлежното упражняване правото на иск е увреденият да е сезирал с искане за плащане на застрахователно обезщетение застрахователя по реда на чл.380 КЗ, която в случая е налице. По делото са налице данни за заявено пред ответника искане за заплащане на обезщетение от 04.11.2022г., като не са налице данни за отговор на адресата в указания от закона тримесечен срок. Предвид изложеното, исковата претенция се явява допустима.

Уважаването на иска предпоставя валидна към датата на събитието застраховка „Гражданска отговорност“, покриваща отговорността на причинителя на вредите и осъществяване фактическия състав на чл.45 ЗЗД - противоправно деяние, вреда, причинна връзка между деянието и вредата. На основание чл. 45, ал.2 ЗЗД вината на деликвента се предполага до доказване на противното.

Не е предмет на спор към деня на произшествието ответникът да е обвързан от договор за задължителна за автомобилистите застраховка „Гражданска отговорност“ за л.а. „Рено Меган“, с рег. № \*\*\*\*, с който за срока на действие се задължил да покрие в границите на уговорената застрахователна сума отговорността на застрахования водач за причинените на трети лица имуществени и неимуществени вреди.

Не е спорен и фактът на настъпилото на 23.10.2022г. в гр. София ул. „Резбарска“ на територията на бензиностанция „Еко“ пътно-транспортно произшествие, при което застрахованият при ответника водач на лекия автомобил Д. Е. М. блъснал ищцата-пешеходец, в този момент пресичаща платното за движение.

По случая е било водено досъдебно производство за престъпление по чл.343, ал.1, б.“б“, вр. чл.342, ал.1, пр.3 НК, прекратено с постановление на СРП от 09.03.2023г., на основание чл. 21, ал. 1, т. 1, предл. второ НПК /деянието не съставлява

престъпление/ и материалите по делото са изпратени на ОПП-СДВР за ангажиране на административно-наказателната отговорност на Д. М. за нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП. При липсата на влязла в сила осъдителна присъда /включително решение по чл.78а НК/ по въпросите визирани в чл.300 ГПК - извършване на деянието, неговата противоправност и вината на дееца, настоящият съд следва да извърши самостоятелна преценка на събраните в производството доказателства.

Въз основа събраните писмени доказателства /констативен протокол за ПТП с пострадали лица № К-564 от 23.10.2022г. и протокол за оглед на местопроизшествие/, показанията на св.Д. М. – водач на увреждащия автомобил, и заключението на САТЕ, прието от съда като изчерпателно и компетентно изготвено и неоспорено от страните по делото, се установява, че инцидентът е станал около 10:30 часа на 23.10.2022г. при ясно време и добра видимост на територията на бензиностанция „Еко“. Лекият автомобил „Рено Меган“, с рег. № \*\*\*\*, управляван от Д. Е. М., се движил по ул. „Резбарска“ с посока от ул. „Първа българска армия“ към ул. „Макгахан“ и в района на номер 6, като при влизане на входа на бензиностанция „Еко“, при движение със скорост от около 15 км./ч., водачът М. предприел маневра завой надясно, насочвайки се към място за зареждане на автомобила с гориво. В същото време ищцата се е движел на територията на бензиностанцията от дясно на ляво за посоката на движение на автомобила, теглейки ръчна количка с правна газова бутилка. Скоростта на пешеходката била около 3,2 км./ч. спокоен ход и в момента на навлизането му на платното автомобилът се намирал на разстояние от 12 м., при опасна зона за спиране от 6,2 м. Водачът на автомобила не намалил скоростта си и продължил движението си в първоначалната му посока и скорост и реализирал ПТП с пешеходката. Автомобилът с предната си лява част челно в зоната между левия фар и регистрационната табела, ударил пешеходката от лявата предна част на тялото. Вследствие на удара, който бил под масовия център на тялото на пешеходката, тя била качена частично върху предния капак на автомобила, но не достигнала до предното му стъкло. След удара ищцата била отхвърлена напред от автомобила, като се установила върху терена. От сблъсъка с автомобила и падането на земята пешеходката получила травматичното увреждане.

В показанията си св.М. посочва, че при навлизане в бензиностанцията бил заслепен от слънцето и не забелязал пресичащата терена на бензиностанцията пешеходка преди да я удари въпреки, че ищцата се е движела бавно.

Вещото лице по САТЕ посочва, че ударът е настъпил поради закъснението на водача да възприеме пресичащия пешеходец и да задейства своевременно спирачната система на автомобила при положение, че е имал обективна възможност за това.

Въз основа така установения механизъм съдът обоснова извод застрахованият при ответника водач да е осъществил фактическия състав на чл.45 ЗЗД, тъй като с поведението си нарушил разпоредбите на чл.5, ал.2 ЗДв.П и чл.116 ЗДвП задължаващи водачите на пътни превозни средства да бъдат внимателни и предпазливи към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците. Нарушена е и разпоредбата на чл.119, ал.4 ЗДвП задължаваща водачите на завиващите нерелсови пътни превозни средства да пропускат пешеходците, както и на чл.20, ал.2 ЗДвП задължаваща ги да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението. При предприемането на маневра завой надясно и навлизане в територията на бензиностанцията ищцата вече се е намирала на пътното платно, била е предвидимо препятствие за водача, който обективно е могъл да я възприеме като опасност и е имал възможност да предприеме нужното за да я пропусне

да премине. Поради това е станал причина за настъпване на произшествието, предпоставящо пораждаване договорната отговорност на ответника-застраховател по застраховката „Гражданска отговорност“.

По възражението на ответника за съпричиняване съдът намира, че ищцата, като пешеходец и участник в движението не е допуснал нарушение на чл.113, ал.1, т.1 ЗДвП. Нормата задължава пешеходците да пресичат пътното платно като преминават на пешеходна пътека, както и преди това да се съобразят с приближаващите се пътни превозни средства. От събраните по делото доказателства се установява, че на мястото на пресичане не е имало пешеходна пътека, но пешеходката се е движела сравнително бавно, имайки предвид и напредналата ѝ възраст /74 г. към датата на ПТП/, и не е навлязла внезапно на платното за движение /чл.114, т.1 ЗДвП/. Няма данни, от които може да се направи извод да е предприела навлизане на платното, когато приближаващия автомобил е съставлявал видима опасност за нея, но без да съобрази разстоянието и скоростта му на движение. В момента на навлизане в бензиностанцията автомобилът е бил на разстояние от около 12 м. и се движел със скорост от около 15 км./ч., поради което ищцата е очаквала колата да спре, за да я пропусне. Следователно обективно не е допринесла за настъпване на произшествието и с оглед на това не е налице основание за приложение на чл.51, ал.2 ЗЗД.

Застрахователят по застраховка „Гражданска отговорност“ покрива отговорността на застрахования за всички причинени на пострадалия имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Неимуществените вреди съставляват накърняване на нематериални блага и подлежат на обезщетяване по справедливост съгласно чл.52 ЗЗД.

Относно неимуществените вреди по делото са събрани писмени доказателства /медицински документи/, показанията на св.В.Г.П. и заключение на вещо лице по СМЕ.

От представената медицинска документация и заключението на вещото лице по СМЕ се установява, че вследствие на произшествието ищцата получила следните травматични увреждания: мозъчно сътресение, разкъсно-контузна рана в лява челно-слепоочна област, масивен хематом по вътрешната повърхност на ляво бедро, охлузване на лявата подбедрица, които по съвкупност реализират медико-биологичния признак *временно разстройство на здравето, неопасно за живота* на пострадалата.

Според вещото лице гореописаните увреждания се дължат на действието на тъпи предмети и добре отговарят да бъдат получени при процесното ПТП и да са в причинна връзка с него.

Според експертизата мозъчно сътресение отзвучава за срок от 1 до около 6 месеца, като в началото е придружено от силна болка в главата, която постепенно за около една-две седмици отшумява.

Установява се от медицинската документация и СМЕ, че раната на челото е зашита, лекувана е с влИ.ия обезболяващи, антибиотик и антикоагулант – фраксипарин. Раната е зараснала за срок от около 12 дни. След зарастването ѝ ще се образува ръбец, белег около 5 см., който има траен постоянен характер и ще остане за цял живот.

Останалите увреждания, според вещото лице, преминават за около две до три седмици и не бива да оставят последствия за живота и здравето на пострадалата. В делото няма данни за настъпили усложнения, което мотивира вещото лице да заключи, че уврежданията са преминали.

От показанията на св. В.П., които съдът кредитира като непосредствени, като отчита възможната ѝ заинтересованост от изхода на делото предвид близката ѝ родствена връзка с ищцата – нейна дъщеря, се установява, че непосредствено след инцидента ищцата е откарана по спешност в ИСУЛ, където зашили раната на главата ѝ. Ищцата останала за лечение в болницата три дни.

След изписването ѝ не можела да се движи, лявата ѝ страна била почти неподвижна и свидетелката я взела при себе си, за да се грижи за нея. Ищцата не можела да ляга и да става, трябвало някой да ѝ повдига крака и ръката. Около месец и половина спяла свита на един дИ., не можела да лежи. При дъщеря си ищцата останала до към 10 януари на следващата година. Преценила, че иска вече да се премести и държала да тръгне отново на работа. Ищцата работела до инцидента като медицинско лице в детска ясла, но там усилията били сериозни и ѝ от ръководството на детското заведение ѝ дали много дълъг отпуск. След това, тъй като вече не можела да се справя, ищцата сама напуснала.

Според свидетелката ищцата била непрекъснато на болкоуспокояващи, не спяла по цяла нощ. Това били много трудни месеци, инцидентът се отразил емоционално и психически на майка ѝ.

Всичко изложено по-горе установява по безспорен начин претърпени от ищцата неимуществени вреди, намиращи се в причинна връзка с произшествието и за които ответника дължи заплащането на обезщетение. При определяне неговия размер съдът съобрази естеството и тежестта на полученото травматично увреждане, което е причинило болки и страдания, възрастта на ищцата /74г. към деня на произшествието/, травматичното увреждане и начина на получаването му, продължителността на лечебния и възстановителен период, интензивността на търпените болки и страдания и отражението им върху личността на ищеца. Съдът съобразява и последиците в психологичен план /при всички случаи участието в ПТП е свързано с негативни последици в психоемоционален план/. Съдът намира за съответно според критерия по чл.52 ЗЗД обезщетение за неимуществени вреди от 26000 лв. за която сума искът следва да се уважи, което съвпада и с претендираното от ищцата. Този размер е съпоставим с претърпените болки и страдания, на социално-икономическите условия в страната към деня на ПТП и установените в КЗ лимити на застрахователни суми.

Обезщетението следва да се присъди ведно със законна лихва от 04.11.2022г., а съображенията за това са следните:

Съгласно чл.84, ал.3 от ЗЗД делинквентът се счита в забава от деня на непозволеното увреждане. Застрахователят обаче отговаря от един по-късен момент. Съгласно разрешението, даденото с Решение на ВКС № 128/04.02.2020г. по т.д.№ 2466/2018г. на I ТО по така поставения въпрос, в хипотезата на пряк иск от увреденото лице срещу застрахователя по застраховка ГО, в застрахователната сума по чл.429 КЗ се включва дължимото от застрахования спрямо увреденото лице обезщетение за забава за периода от момента на уведомяване на застрахователя, респ. предявяване на претенцията от увреденото лице пред застрахователя, а не от момента на увреждането. Разрешението е дадено с оглед изискването на чл.380 КЗ пострадалият да отправи първо претенция до застрахователя и ако той откаже уважаване на искането му или не се произнесе до три месеца, да има право да предяви иск пред съда. В този смисъл, тримесечният срок е такъв, след изтичането на който искът на пострадалия пред съда се явява допустим, но не е срок за отложено плащане по претенцията.

#### ***Относно отговорността за разноските:***

При този изход на спора по делото отговорността за разноски следва да се разпредели по правилата на чл.78, ал.1 ГПК.

Ищецът установява разноски по водене на делото в общ размер от 1655 лв. –

заплатени държавни такси и възнаграждения на вещи лица, които следва да му бъдат присъдени. Направено е искане за присъждане и на адвокатско възнаграждение в полза на представлявалия страната адвокат при условията на чл.38 ЗА. Представен е договор за правна защита и съдействие с адв. В. В. О. от 15.12.2023г., в който е договорено извършване на безплатно процесуално представителство по настоящото дело, на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗА. За осъщественото безплатно процесуално представителство на ищеца дължимото адвокатско възнаграждение, изчислено по реда на чл. 7, ал. 6 вр. с ал. 2, т. 6 и § 2а от Наредба 1/2004 г. МРАВ възлиза на 3276 лв. с ДДС. Заплащането на тази сума на адв. О. е в тежест на ответника.

Мотивиран от гореизложеното, Софийският градски съд, Първо гражданско отделение, I-20 състав,

## **РЕШИ:**

**ОСЪЖДА** „ЗД Б.И.“ АД, ЕИК \*\*\*\*, с адрес гр. София, бул. \*\*\*\*, да заплати на З. И. С., ЕГН \*\*\*\*\*, със съдебен адрес гр. София, ул. \*\*\*\* - чрез адв. О., на основание чл. 432, ал. 1 КЗ, сумата от **26000 лв.** – обезщетение за неимуществени вреди, настъпили в резултат на ПТП на 23.10.2022г. в гр.София, причинено виновно от водача на застрахования при ответника по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ л.а. „Рено Меган“ с рег. № \*\*\*\*, ведно със законната лихва от 04.11.2022г. до окончателното плащане, както и да заплати на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **1655 лв.** – разноски за производството.

**ОСЪЖДА** „ЗД Б.И.“ АД, ЕИК \*\*\*\*, с адрес гр. София, бул. \*\*\*\*, да заплати на адвокат В. В. О. – САК, ЕГН \*\*\*\*\*, със съдебен адрес гр. София, ул. \*\*\*\*, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК вр. чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗА, сумата от **3276 лв. с ДДС** – адвокатско възнаграждение за осъщественото от него безплатно процесуално представителство на ищеца З. И. С. по делото.

**РЕШЕНИЕТО** може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

**ПРЕПИС** от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски градски съд: \_\_\_\_\_